

ผลของการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย*
EFFECTS OF USING CREATIVE DRAMATIC ACTIVITIES ON SELF-CONFIDENCE
BEHAVIOR OF YOUNG CHILDREN

อารีรัตน์ อุปแก้ว¹, รุ่งลาวัลย์ ละอามคำ²

Arreerat Uppakaew¹, Runglawan Laumka²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University, Thailand.^{1,2}

Email : Uppakaew1993@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านหมื่น (สหมิตรวิทยาคาร) อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ 8 หน่ายการเรียนรู้ หน่วยละ 4 แผน รวมทั้งสิ้น 32 แผน 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการและขั้นตอนประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นการจูงใจ ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3 ขั้นการแสดงละคร และขั้นที่ 4 ขั้นการสรุปและประเมินผล ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกล้าแสดงออก ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง 2) หลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ : 1. กิจกรรมละครสร้างสรรค์ 2. พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง 3. เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The purpose of this research is to study self-confidence behaviors of preschool children who have received creative drama activities and to compare self-confidence behaviors of early childhood children before and after creative drama activities. The target group used in this research, they are early childhood children, male and female, aged between 5-6 years old, studying in Kindergarten 3, semester 1, academic year 2022, Ban Moo Mon School. (Sahamit Wittayakhan), Chiang Khwan District Roi Et Province. There were 15 students under the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1. The tools used in this research were 1) 8 creative drama activity plans, 4 units of learning, totaling 32 plans; self-confidence of early childhood. Statistics used in data analysis were mean, standard deviation and percentage.

The results of the research revealed that 1) the organization of creative drama activities. The process and steps consisted of 4 steps: step 1, motivation step, step 2, preparation step, step 3, staging step, and step 4, conclusion and evaluation step. Encourage early childhood children to have behaviors of self-confidence in 3 aspects: assertiveness aspect of adapting to the environment self-esteem 2) after organizing creative drama activities, early childhood children had higher self-confidence behaviors than before organizing activities.

Keywords : 1. Creative drama activities 2. Self-confidence behaviors 3. Early childhood

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

สถานการณ์เด็กปฐมวัย จากผลการวิจัยและการติดตามพัฒนาการของเด็กไทย พบว่าเด็กปฐมวัยถูกเร่งรัดให้มีความรู้และพัฒนาการที่เกินวัยอย่างไม่สมดุลง ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้ของเด็กในอนาคต และยังพบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ล่าช้า ด้านสติปัญญาการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา การเป็นตัวของตัวเอง การกล้าคิด กล้าแสดงออก การตัดสินใจ การปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และเด็กยังขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจากขณะนี้เด็กปฐมวัยได้รับการสนับสนุนที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของวัย เช่น การที่ผู้ปกครองให้เด็กเรียนกวดวิชา เพื่อสอบเข้าโรงเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีชื่อเสียง และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญ คือการที่โรงเรียนในระดับอนุบาลจำนวนมากเปิดสอนพิเศษเพิ่มเติมในช่วงวันหยุดหรือปิดเทอม รวมถึงการเร่งเรียน เขียน และอ่านเกินพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในการจัดการศึกษาปฐมวัย ทำให้การศึกษาปฐมวัยในวันนี้ มุ่งเน้น แต่การท่องจำความรู้ เพื่อสอบแข่งขัน และเน้นเฉพาะด้านเนื้อหาสาระมากกว่าการพัฒนาทักษะกระบวนการ ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การตัดสินใจการให้เหตุผล การกล้าคิด กล้าแสดงออก การตัดสินใจ การอยู่ร่วมกับคนอื่น รวมถึงการขาดการพัฒนาด้านคุณธรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้การดำเนินชีวิต ส่งผลให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และขาดทักษะความรับผิดชอบ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (ศศิลักษณ์ ขยันกิจ, 2561) ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ได้กล่าวว่าการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงต้องวางรากฐานการพัฒนาในด้านต่างๆ การพัฒนาอย่างรอบด้านอย่างมีคุณภาพ ตามศักยภาพตามวัย และควรได้รับการพัฒนาต่อเนื่องอย่างเป็นองค์รวม และพัฒนาให้มีทักษะตามความต้องการของโลกในอนาคต

Dondi (2021) กล่าวถึงทักษะที่เด็กควรมีในอนาคตมีอยู่ทั้งหมด 13 ทักษะ และสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มของทักษะด้านฉลาดคิด กลุ่มของทักษะด้านมีมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มของทักษะด้านฉลาดรู้ตนเอง กลุ่มของทักษะด้านฉลาดรู้ดิจิทัลความเชื่อมั่นในตนเองอยู่กลุ่มของทักษะด้านฉลาดรู้ตนเอง ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่ได้ถูกปฐมวัยต้องมีในอนาคต ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาไปสู่ความสามารถในด้านอื่นๆ ดังนั้น ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ ที่ควรเสริมสร้างให้มีในตัวเด็กที่อยู่ร่วมกันในสังคม แต่การที่จะพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กให้ได้ดี และสำเร็จเพียงใดนั้นปัจจัยพื้นฐานสำคัญย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ ที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว และการได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนในช่วงวัยแรกเริ่มหรือระดับปฐมวัย (ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร, 2560)

การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองไม่อาจบอกกล่าวหรือสอนด้วยคำพูดแต่เพียงอย่างเดียว การปฏิบัติของครูทั้งการกระทำคำพูด น้ำเสียง สีหน้าท่าทางที่แสดงต่อเด็ก และการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้กับเด็ก จึงควรมีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กเกิดจากสิ่งแวดล้อม หรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับนั้นมีผลต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ถ้าเด็กได้รับนั้นส่งเสริมให้เด็กมีความนึกคิดที่ดีเกี่ยวกับตนเอง จนเห็นว่าตนเป็นคนมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับของคนอื่น สามารถเป็นผู้นำให้คนอื่นได้ และเป็นประโยชน์แก่คนอื่น เด็กก็จะกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เข้าใจบทบาทของตนว่าเมื่อใดควรทำอย่างไร และสามารถที่จะปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นๆ ในสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ได้ง่ายเพราะมีความเชื่อมั่นในตนเอง (ประดินันท์อุปรมัย, 2555) กิจกรรมที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย เช่น การเล่นบทบาทสมมติ การเล่านิทานประกอบการแสดงละครสร้างสรรค์ กิจกรรมละครสร้างสรรค์ การสนทนา การอธิบาย การร้องเพลง การพูดคำคล้องจอง การใช้ปริศนาคำทาย การใช้นิทานภาพ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่ามีจิตใจมั่นคง มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นกล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเล ไม่มีความวิตกกังวล กล้าเผชิญต่อความจริงรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเอง (อัญชลี ไสยวรรณ, 2555)

การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้มีโอกาสพัฒนาด้านจิตใจ ร่างกาย สังคม และปัญญา เรียนรู้ที่จะคิดและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ละครสร้างสรรค์ทำให้ผู้เรียนรู้มีความสนุกสนาน มีความเพลิดเพลิน ได้ฝึกการใช้จินตนาการได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งยังฝึกการคิดและเรียนรู้การแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ช่วยพัฒนามนุษย์ในด้านความสามารถ หรือปัญญาครบทั้ง 8 ด้านมีความสามารถในการเข้าใจธรรมชาติได้ดีที่ช่วยพัฒนาคนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคือยังคงธรรมชาติของการเล่นของเด็กเอาไว้ ละครสร้างสรรค์ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์การใช้จินตนาการช่วยให้การเรียนรู้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและผ่อนคลาย ช่วยให้จดจำเนื้อหาที่เรียนได้จากความเข้าใจและลงมือทำด้วยตนเองช่วยกระตุ้นความคิด และมีการฝึกการแสดงออกทางความคิด และเด็กได้รู้จักเชื่อมโยงความคิด ความรู้เดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่ที่เพิ่ม

เข้าไปทำให้มีความกล้าแสดงออก นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เกิดความสามัคคีกับผู้อื่น และรู้จักปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นและทำงานกับผู้อื่นได้ดีมากยิ่งขึ้นกลาที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผลและยังเรียนรู้ ที่จะพัฒนาตนเองตลอดเวลา เด็กจะรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง ที่ได้รับมอบหมาย มีการคิดและมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ สามารถพูดคุย สื่อสาร อธิบายออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ด้วยการทำกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่ต้องทำเป็นกลุ่มส่งผลให้เด็กรู้จักฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและรับรู้ประสบการณ์จากแง่ต่างๆ ทั้งในมุมของตนเองและผู้อื่น ละครสร้างสรรค์ มีคุณูปการมากมายเป็นแนวทางหนึ่งของการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาคนให้สมบูรณ์ (โกมล ศรีทองสุข, 2563) นอกจากนี้ อรรพรรณ ชมวัฒนา และวีรสุตา บุนนาค (2553) ยังกล่าวอีกว่า ละครสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้การเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลาย มีโอกาสในการแสดงออกที่เหมาะสม เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับ และที่สำคัญคือช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กซึ่งสอดคล้องกับ กมลา ลำพูน และนิถมล สุวรรณศรี (2559) ได้กล่าวว่าละครสร้างสรรค์สำหรับเด็ก ช่วยส่งเสริมพัฒนาการแสดงออกในทางกายหรือบุคลิกภาพ พัฒนาการแสดงออกในด้านภาษา ลีลา การพูดเชิงวาจาการพัฒนารแสดงออกในทางอารมณ์ พัฒนาการแสดงออกในทางสังคม พัฒนาการแสดงออก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งประกอบด้วย การกล้าแสดงออก การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และความภาคภูมิใจในตนเอง มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคุณลักษณะที่แสดงถึงการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เนื่องจากการดำเนินชีวิตต้องอาศัยการกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญต่ออุปสรรค การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ตลอดจนความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งบุคลิกภาพเหล่านี้ มีคุณค่าและเป็นประโยชน์สำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่

โรงเรียนบ้านหม่ม เป็นศูนย์เด็กปฐมวัยต้นแบบของอำเภอเชียงขวัญ ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : การศึกษาปฐมวัย รอบสี่ของโรงเรียนบ้านหม่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พ.ศ. 2563 จากผลการประเมินพบว่า มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของเด็ก และมาตรฐานที่ 3 การจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ สรุปผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ และได้รับข้อเสนอแนะจากคณะผู้ประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาให้โรงเรียนเน้นการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และควรส่งเสริมให้ครูปฐมวัยได้จัดประสบการณ์มุ่งให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าพูด กล้าแสดงออก (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน, 2563) และจากการประเมินพัฒนาการของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลการพัฒนาการด้าน อารมณ์ – จิตใจ มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ตัวบ่งชี้ที่ 3.2.1 การกล้าพูดกล้าแสดงออก อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ อยู่ระดับควรเสริม นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านการแสดงออก ส่งผลกระทบให้ทำกิจกรรม และผลการพัฒนาการด้านต่างๆ ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัญหา ต้องรีบแก้ไขโดยเร่งด่วน (โรงเรียนบ้านหม่ม, 2563) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีกระบวนการทำให้เด็กได้กล้าแสดงออก ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และภาคภูมิใจในตนเอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ มีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น มีการกล้าแสดงออก สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

3.2 การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อครูผู้จัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัยให้เด็กมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้นในช่วงเวลาของการเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมต่างๆ

3.3 การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการจัดระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้ระดับปฐมวัยให้เด็กรู้จักกล้าแสดงออก สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง และพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้น

3.4 การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยนำไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมเด็กให้มีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนหลัง One Group Pretest - Posttest Design (ไพศาล วรคำ, 2562) โดยทำการสังเกตตัวแปรตามก่อนทำการทดลอง ดำเนินการทดลองเสร็จสิ้นจึงทำการสังเกตตัวแปรตามหลังจากการทดลอง

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design

ก่อนการทดลอง	ขณะทดลอง	หลังทดลอง
T0	X, X, X, X, T1, X, X, X, X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T0 แทน การสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการทดลอง

X แทน การทดลองจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์

T1 แทน การสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองในสัปดาห์ที่ 5

T2 แทน การสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 10

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 นำแบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ใช้ก่อนระหว่างและหลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์กับเด็กปฐมวัยกลุ่มเป้าหมายตามแผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 4 วัน (วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์) วันละ 30 นาที รวมระยะเวลาทำการทดลอง 8 สัปดาห์ ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ช่วงเวลา 09.20 – 09.50 น. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรม 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นการจูงใจ 2) ขั้นการเตรียมความพร้อม 3) ขั้นการแสดงละคร 4) ขั้นการสรุปและประเมินผล

4.3 ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยทุกสัปดาห์หลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย และเมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ตามแผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ ครบ 32 แผน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล

5. ผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลเชิงปริมาณแสดงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ โดยรวม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกล้าแสดงออก 2) ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม 3) ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ผลการศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย จากการสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ แสดงผลโดยรวมแต่ละช่วงเวลา ดังแสดงในตารางที่ 2

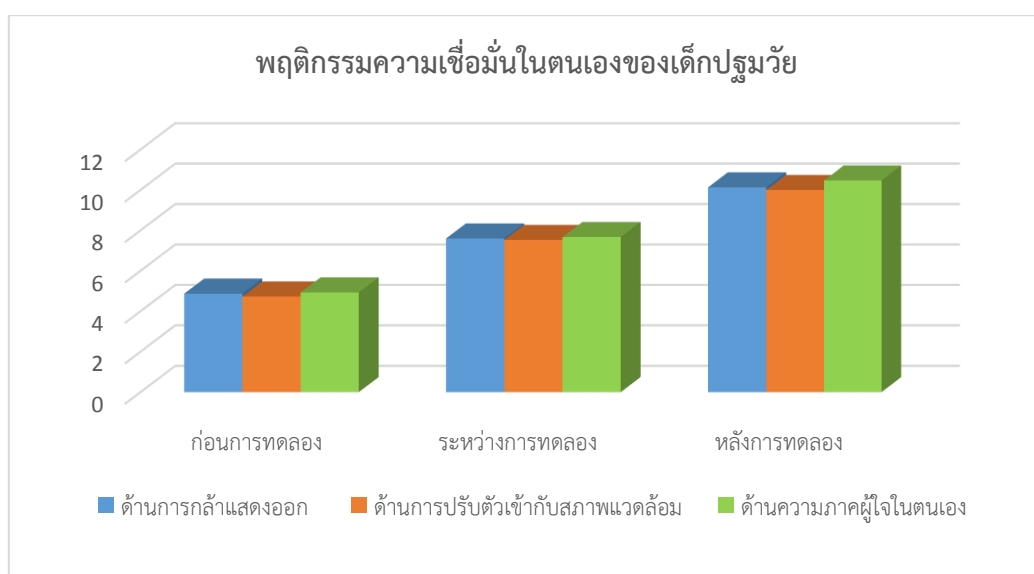
ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยก่อนและหลังการทดลองการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์

สังเกต พฤติกรรม ความเชื่อมั่น ในตนเอง ครั้งที่	พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย							
	ด้าน การกล้าแสดงออก (12 คะแนน)		ด้านการปรับตัว เข้ากับ สภาพแวดล้อม (12 คะแนน)		ด้านความ ภาคภูมิใจใน ตนเอง (12 คะแนน)		รวม (36 คะแนน)	
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ
ก่อนการทดลอง	4.87	พอใช้	4.73	พอใช้	4.93	พอใช้	14.53	พอใช้
ระหว่างการทดลอง	7.6	พอใช้	7.53	พอใช้	7.67	พอใช้	22.80	พอใช้
หลังการทดลอง	10.13	ดี	10.00	ดี	10.47	ดี	30.60	ดี

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 2 พบว่า ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองในแต่ละช่วงเวลา เด็กปฐมวัยมีผลคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยโดย

เฉลี่ยรวมทุกด้านแตกต่างกัน โดยการสังเกตพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองมีผลคะแนน $\bar{X}=14.53$ ระดับพอใช้ ระหว่างการทดลอง มีผลคะแนน $\bar{X}=22.80$ ระดับพอใช้ และหลังการทดลอง มีผลคะแนน $\bar{X}=30.60$ ระดับดี มีคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองโดยเฉลี่ยเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น แสดงว่าพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยรวมเปรียบเทียบตามช่วงเวลา คือ ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง หลังการทดลอง โดยนำมาเสนอเป็นแผนภูมิแท่ง ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยโดยรวม

5.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพของการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย

5.2.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพแสดงกระบวนการการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ ผลการศึกษาการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ใช้จัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย จำนวน 32 แผน ประกอบด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ฤดูหนาว 2) วันขึ้นปีใหม่ 3) กลางวันกลางคืน 4) สนุกกับตัวเลข 5) เศรษฐกิจพอเพียง 6) สัตว์น่ารัก 7) บุญพระเวศ 8) ฤดูร้อน ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จัดกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้ละ 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน คือ วันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ วันละ 30 นาที รวมเวลา 8 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นที่ 1 ขั้นการจูงใจ คือ การกระตุ้นความสนใจให้เด็กร่วมกิจกรรม เพื่อให้เด็กเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมต่อไป เช่น การใช้คำถาม การเล่านิทาน การร้องเพลง การใช้ปริศนาคำทาย การทำท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีหรือเพลง และการใช้สื่อต่างๆ

ในขั้นการจูงใจเด็กๆ จะได้เริ่มกิจกรรมผ่านการร้องเพลง การทำท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีหรือเพลง การเล่านิทานประกอบสื่อต่างๆ การใช้คำถาม การใช้คลิป VDO ปริศนาคำทายเสียงสัตว์ และการใช้สื่อต่างๆ เมื่อเด็กปฐมวัยได้ดำเนินการในขั้นการจูงใจนี้ เด็กๆ มีความรู้สึกตื่นต้ามีสีหน้าท่าทางยิ้มแย้ม และมีเสียงหัวเราะ กล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะยกมือเป็นอาสาสมัครในการตอบคำถาม หรือร่วมกิจกรรมต่างๆ เด็กๆ ให้ความสนใจและความสนใจและใส่ใจในการทำกิจกรรม แสดงให้เห็นว่าเด็กๆ มีความพร้อมที่จะทำกิจกรรมขั้นต่อไป ได้

ภาพที่ 2 การจูงใจเด็กปฐมวัย
โดยการใช้คลิป VDO ปริศนาคำทายเสียงสัตว์

ภาพที่ 3 การจูงใจเด็กปฐมวัยโดยท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีหรือเพลง

2) ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม คือการวางแผนว่าจะให้เด็กเตรียมตัวในเรื่องใดบ้าง เช่น การเตรียมความพร้อมของร่างกาย หรือการอบอุ่นร่างกาย การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง บทบาทที่จะแสดง การจัดเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การจัดเตรียมพื้นที่สำหรับแสดง การคัดเลือกเด็กเป็นตัวละครต่างๆ ตลอดจนการฝึกซ้อมตามบทบาท และที่สำคัญในขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อมจะต้องมีการทำความเข้าใจ ขั้นที่ 1 ขั้นการจูงใจ ก่อนเพื่อการเชื่อมโยงการเรียนรู้ของเด็ก

ในขั้นเตรียมความพร้อมนี้ เด็กๆ จะต้องมีการแบ่งกลุ่ม ฝึกเป็นตัวละครต่างๆ ในอิริยาบถต่างๆ เช่น การเดิน การวิ่ง กระโดด ฝึกเคลื่อนไหวเลียนแบบสัตว์ต่างๆ ตลอดจนการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ การจัดฉากต่างๆ และรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะได้เรียนรู้เรื่องทำงานร่วมกับเพื่อนอย่างมีเป้าหมาย

ภาพที่ 4 เด็กช่วยกันเตรียมที่คาดศีรษะละคร

ภาพที่ 5 เด็กช่วยกันเตรียมฉากสำหรับการเป็นตัวละคร

ภาพที่ 6 เด็กจัดเตรียมพื้นที่สำหรับแสดงละคร

ภาพที่ 7 ฝึกเป็นตัวละครในอิริยาบถต่างๆ

3) ขั้นที่ 3 ขั้นการแสดงละคร คือการแสดงละครของเด็กด้วยลีลา ท่าทาง แสดงออกทางอารมณ์ ประกอบสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ใช้คำพูดในการสื่อสารการแสดงออกตามจินตนาการ การคิด และการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในการแสดงละคร

ในขั้นการแสดงละคร เด็กได้แสดงละครด้วยลีลา ท่าทาง แสดงออกทางอารมณ์ เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผ่านกิจกรรมกระบวนการเป็นกลุ่ม เด็กมีความตั้งใจ เกิดรอยยิ้ม และมีความสุขสนุกสนานขณะทำกิจกรรม เกิดความสุขและภาคภูมิใจในการทำกิจกรรมสำเร็จ

ภาพที่ 8 เด็กแสดงละครเรื่องกิ้งก่าปวดท้อง

ภาพที่ 9 เด็กแสดงละครเรื่องไก่โต้งตัวเล็ก
กับพระอาทิตย์ดวงใหญ่

4) ขั้นที่ 4 ขั้นการสรุปและประเมินผล คือการที่เด็กและครูร่วมกันสะท้อนความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมแสดงละครสร้างสรรค์ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ พิจารณาผลงานที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีอุปสรรค ปัญหาอะไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เด็กมีความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างไร

ในขั้นการสรุปและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่เด็กปฐมวัยจะได้ทบทวนกิจกรรมทั้งหมดที่ได้ทำมาตลอดทั้งสัปดาห์โดยเด็กปฐมวัยจะดูภาพถ่ายหรือ VDO กิจกรรมละครตั้งแต่ต้นจนจบ เด็กและครูร่วมกันสะท้อนความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมละครตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเริ่มตั้งแต่กิจกรรม ขั้นที่ 1 ขั้นการจูงใจ ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3 ขั้นการแสดงละครครูมีการสร้างแรงจูงใจและเสริมแรง โดยการมอบรางวัลให้กับเด็กๆ หลังจากนั้นเด็กร่วมกันการจัดนิทรรศการกิจกรรมแสดงละครในทูลสัปดาห์ โดยมีภาพบรรยากาศตั้งแต่ขั้นที่ 1 ขั้นการจูงใจ ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3 ขั้นการแสดงละคร ตลอดจนมีการจัดวางวัสดุอุปกรณ์ ฉากประกอบ และวาดภาพสิ่งที่เด็กๆ ประทับใจในกิจกรรมละคร เพื่อที่จะให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองมาเยี่ยมชม และชื่นชมผลงานของเด็กๆ ซึ่งในขั้นนี้เด็กจะได้นำเสนอผ่านการจัดนิทรรศการซึ่งทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ภาพที่ 10 เด็กนำเสนอผ่านการจัดนิทรรศการ

ภาพที่ 11 เด็กวาดภาพสิ่งที่ประทับใจ

ภาพที่ 12 ผลงานการวาดภาพของเด็ก

ภาพที่ 13 ผู้ปกครองเยี่ยมชมนิทรรศการ

5.2.2 ผลของพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ มีผลการพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการกล้าแสดงออก ก่อนทำการวิจัยเด็กจะไม่กล้าแสดงออก ไม่ค่อยแสดงตัวเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรม ครูจะต้องเอ่ยชื่อเด็กก่อน หรือครูต้องมีการออกคำสั่งเพื่อให้เด็กทำกิจกรรมเวลาที่เด็กออกมาหน้าชั้นเรียน เด็กแสดงท่าประหม่า อาย เคอะเขิน ไม่พูด หรือพูดเสียงเบา พูดไม่ชัดถ้อยชัดคำ ตัวสั่น ก้มหน้า ไม่สบหน้า ไม่สบตา เป็นอยู่นี้มีการกีดเลื้อย ดึงกระโปรง สายตัวไปมา หลังจากทำการวิจัย พบว่าเด็กมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกทั้งการแสดงกริยาท่าทางการพูดแสดงความคิดเห็นร่วมกับคุณครูและเพื่อนๆโดยมีลักษณะของความมั่นใจในตนเองสามารถพูดด้วยน้ำเสียงดังชัดเจนและเด็กบางคนที่ไม่แสดงออกชอบก้มหน้าตลอดเวลาที่คุณครูเข้าไปใกล้และถามก็กล้าที่จะมองหน้าและสบตาคุณครูและกล้าตอบคำถามและอธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนได้ร่วมทำกิจกรรมและเมื่อคุณครูกระตุ้นด้วยคำถามเด็กสามารถตอบได้ไม่เขินอาย

2) ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ก่อนทำการวิจัยเด็กทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมนั้นจะเป็นในรูปแบบที่คุณครูต้องคอยกระตุ้นอยู่เรื่อย ๆ ตลอดเวลาเพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้นสำเร็จโดยจะต้องเอ่ยชื่อบอกกล่าวเป็นระยะสำหรับเด็กที่อยู่ไม่นิ่งและก่อกวนเพื่อนระหว่างทำกิจกรรมเด็กบางคนปฏิบัติตามข้อตกลงของคุณครูได้บ้าง และยังมีเด็กคนไม่ยอมรับการทำงานเป็นกลุ่มยึดตนเองเป็นสำคัญ มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน กลั่นแกล้งกันบ้างเด็กบางคนเมื่อไม่พอใจเพื่อนก็จะตะโกนด่าว่าเพื่อน หลังจากทำการวิจัยพบว่า เด็กมีปรับตัวเข้าหากันเพื่อนเพิ่มมากขึ้น เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างสนุกสนานและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้สามารถทำงานเป็นกลุ่มให้สำเร็จได้

3) ด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ก่อนทำการวิจัยเด็กทำกิจกรรมไม่สำเร็จ โดยต้องให้ครูเป็นผู้ชี้แนะตลอด หลังจากทำการวิจัย พบว่าเด็กตั้งใจทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง มีการยอมรับ ชื่นชมพอใจการกระทำ มีความกระตือรือร้น ด้วยตนเอง เด็กมีท่าทางยิ้มแย้ม มีเสียงหัวเราะในการทำกิจกรรมมีความสุขสนุกสนานเมื่อทำกิจกรรมสำเร็จ เด็กมีความภาคภูมิใจและชื่นชมเมื่อตนและเพื่อน

ทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ยกตัวอย่างคำพูดของเด็กที่แสดงถึงการชื่นชมผลงานอันเกิดจากการความภาคภูมิใจในตนเอง

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามประเด็น ดังนี้

6.1 พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ โดยใช้กระบวนการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์พบว่า กระบวนการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ 4 ขั้นตอน นั้นส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นทุกด้าน คือ ด้านการกล้าแสดงออก ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และด้านความภาคภูมิใจในตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ การแสดงออกของเด็กด้วยวาจา สีตา และท่าทาง ประกอบสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ในการถ่ายทอด ใช้ กระบวนการคิด การใช้ ภาษา และท่าทางที่แสดงออกมาตามจินตนาการ เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้ แสดงใช้ความสามารถของตน เพื่อสื่อสารความคิด และความรู้สึกแก่ผู้ชม โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็ก ได้แสดงออกด้วยความมั่นใจ เน้นกระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องของพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของอรรถกรชนวิวัฒนา และวีรสุดา บุนนาค (2553) ที่กล่าวถึงละครสร้างสรรค์ว่า เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้การเรียนมีความสนุก เพลิดเพลินและผ่อนคลาย มีโอกาสในการแสดงออกที่เหมาะสม เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับ และที่สำคัญคือช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ จันทิมา นิสภา (2560) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมละครสร้างสรรค์ผ่านการเล่านิทาน ไม่จบเรื่อง เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยที่ ได้รับการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ผ่านการเล่านิทานไม่จบเรื่อง มีคะแนนความคิดริเริ่มและ ความคิดละเอียดลออหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

6.2 หลังการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของ เด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนจัด กิจกรรมละคร สร้างสรรค์ทุกด้านโดยเรียงตามลำดับการเปลี่ยนแปลงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านความภาคภูมิใจ ในตนเอง 2) ด้านการกล้าแสดงออก และ 3) ด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม

6.2.1 พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความภาคภูมิใจในตนเอง โดยการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า เด็กมีคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ปฐมวัยด้านความภาคภูมิใจในตนเอง เฉลี่ย 10.47 คิดเป็นร้อยละ 87.22 สรุปได้ว่าโดยรวมเด็กมี พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความภาคภูมิใจในตนเองหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาความสามารถทางการ เข้าใจตนเองของเด็กปฐมวัยให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการจัดกิจกรรม ละครสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองตลอดเวลา เด็กได้วิเคราะห์ความพึงพอใจใน การทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้วยความมั่นใจในตนเอง เกิดความภาคภูมิใจและใน การทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตนต้องการ ดังตัวอย่างการละครเรื่อง รักนะจ๊ะจ๋า เด็กได้แสดง ละครเป็นตัวละครตามที่เด็กเลือกแสดงเช่น หนูจะเป็นฮิโป เด็กจะได้แสดงเป็นฮิโปตามจินตนาการ

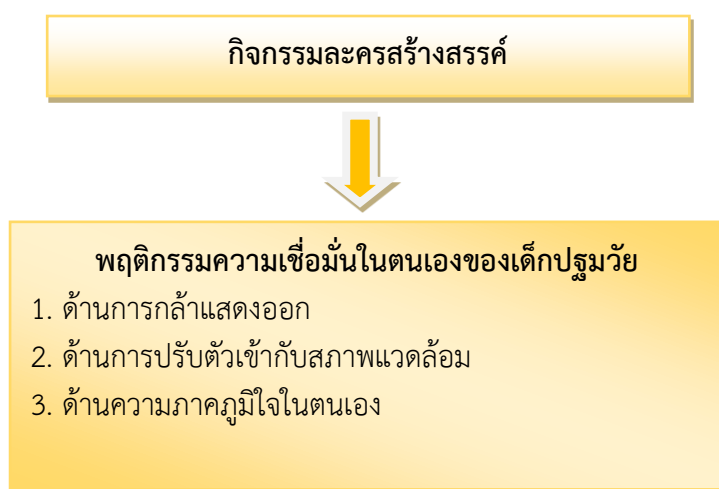
และหนูจะเป็นช่าง เด็กจะสามารถแสดงบทบาทเป็นช่างได้ตามความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ สฐิตะธรรมานนท์ (2558) ที่สรุปว่า ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกด้วยการให้อิสระแก่ผู้เรียนในการคิดและการทำกิจกรรม ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เป็นการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมส่งผลให้เด็กสามารถพัฒนาการได้เต็มตามศักยภาพ

6.2.2 พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการกล้าแสดงออก โดยการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า เด็กมีคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการกล้าแสดงออก เฉลี่ย 10.13 คิดเป็นร้อยละ 84.44 สรุปได้ว่าโดยรวมเด็กมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการกล้าแสดงออกหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง จากการใช้แผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า จากสัปดาห์ที่ 1 เด็กที่ไม่กล้า เชนอาย เมื่อได้รับการกระตุ้นเสริมแรง ได้รับคำชมจากครู และการปรบมือจากเพื่อนๆ สร้างแรงจูงใจให้เด็กได้รับการส่งเสริมการกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ในช่วงสัปดาห์ที่ 2,3 และสัปดาห์ต่อไป เด็กมีประสบการณ์และสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กได้มากขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์จึงเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้เด็กปฏิบัติจริง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และเปิดโอกาสให้เด็กคิด เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับกิจกรรมตลอดจนการฝึกฝนให้เด็กแสดงออกอย่างอิสระ ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน เด็กมีความกระตือรือร้นอยากเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพิชญ์ แสงดา (2563) จันทิมา นิสภา (2560) ที่สรุปว่า กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า เด็กมีอิสระในการเลือกเรียนตามความสนใจและความสามารถของตนเอง เด็กได้คิดวิเคราะห์ วางแผน และลงมือปฏิบัติ เด็กได้ปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ส่งเสริมความเชื่อมั่นให้กับตนเอง

6.2.3 พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม โดยการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า เด็กมีคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม เฉลี่ย 10.00 คิดเป็นร้อยละ 83.33 สรุปได้ว่าโดยรวมเด็กมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งจากการใช้แผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า ในสัปดาห์ที่ 1 เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมไม่พบมากนักจะเพิ่มมากขึ้นในสัปดาห์ต่อไป จนถึงสัปดาห์สุดท้ายทั้งนี้เนื่องจากช่วงแรก เด็กยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง เด็กอยู่ในช่วงเรียนรู้และการปรับตัวกับสิ่งที่จะเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อทำกิจกรรมให้สำเร็จ เด็กไม่คุ้นเคยกับกระบวนการและขั้นตอนการทำกิจกรรม เมื่อเด็กได้ทำกิจกรรมต่อเนื่องหลายครั้ง เด็กเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันอย่างมีกฎ กติกา ข้อตกลงร่วมกัน การปรับตัวเข้าหากัน ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองได้เมื่อร่วมกันทำกิจกรรมอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นโดยการออกแบบฉากร่วมกัน การจัดท่าฉาก การทำอุปกรณ์ รวมถึงการซักซ้อมการแสดงละครสร้างสรรค์ร่วมกัน เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงร่วมกัน เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม เด็กได้ทำงานร่วมกันด้วย

7. องค์ความรู้ใหม่

ผลของการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับ คือ การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการจูงใจ ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นการแสดงละคร และขั้นการสรุปและประเมินผล ส่งผลต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน คือ ด้านการกล้าแสดงออกด้านการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และด้านความภาคภูมิใจในตนเองดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีผลต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผลการวิจัยการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่มีต่อพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากผลการวิจัยการใช้แผนการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ พบว่า หลังการทดลองจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เด็กปฐมวัยกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ แสดงว่าการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์สามารถพัฒนาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองเด็กปฐมวัยได้ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องที่สนใจ สามารถศึกษาการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยให้มีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นได้

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ในการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ครูปฐมวัยต้องให้เด็กได้แสดงความคิด และการกระทำอย่างอิสระ ยอมรับฟังความคิดและจินตนาการของเด็ก การเสริมแรงด้วยการพูดให้กำลังใจ ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและอยากร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

8.2.2 การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ครูมีเทคนิคในการจัดได้หลากหลายวิธีการแสดงละครเป็นการกระตุ้นความสนใจ ส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการในการกล้าแสดงออก การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และเกิดความรู้สึกภูมิใจในตนเองได้เป็นอย่างดี

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ด้านสังคม ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออของเด็กปฐมวัย เป็นต้น

8.3.2 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของปฐมวัยในกลุ่มอายุอื่นๆ หรือเด็กพิเศษ ที่ใช้การจัดกิจกรรมละครสร้างสรรค์

9. เอกสารอ้างอิง

- กมล ลาพูน และนิมิต สุวรรณศรี. (2559). **สุนทรีย์ศึกษากับการพัฒนาทักษะทางอารมณ์**
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิระ ดวงฤเมธ. (2560). **การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ**
เพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประติพันธ์ อุดมย์. (2555). **เด็กกับการพัฒนาบุคลิกภาพพฤติกรรมในวัยเด็ก หน่วยที่ 1-8**.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงคาร. (2560). **การสร้างเชื่อมั่นในตนเอง**. สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2564.
จาก <https://drpiyanan.com/2017/06/25/article1-2/>
- ไพศาล วรคำ. (2562). **การวิจัยทางการศึกษา**. มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ศศิลักษณ์ ชัยนิกิจ. (2561). **เปิดสถานการณ์เด็กปฐมวัยพบปรากฏการณ์เร่งเรียนตั้งแต่วัยอนุบาล**.
สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2564. จาก <https://www.mantanusorn.ac.th/th/news/745>
- อรรณพ ชมวัฒนา และวีรสุดา บุณนาค. (2553). **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานนาฏศิลป์**.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- อัญชลี ฉิมพลี. (2551). **ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ**
เดินเรื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี ไสยวรรณ. (2555). **การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย**. สืบค้นเมื่อ
29 กรกฎาคม 2564. จาก <http://www.e-child-edu.com/youthcenter>
- Dondi,M. (2019). **Defining the skills citizens will need in the future world of work**.
Retrieved 29 July 2022. From <https://www.mckinsey.com/industries/public-and-social-sector/our-insights/defining-the-skills-citizens-will-need-in-the-future-world-of-work>

10. คำขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์และเอาใจใส่อย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลักอาจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ ละอาคา ในความกรุณาดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำองค์ความรู้ แนวทางแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ตลอดจนเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผศ.กนกวรรณ ศรีวาปี อาจารย์ ดร.รัตติกาล สารกอง อาจารย์วัลภา สิริพันธ์ คุณครูช่อนกลิ่น โคสาพัธ และคุณครูละอองฝน วงศ์อุทาร์ที่กรุณาให้คำแนะนำข้อเสนอแนะในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดีขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และบุคลากรโรงเรียนบ้านหมู่มั่นอำเภอยะรัง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ให้ความอนุเคราะห์ใช้สถานที่ในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจแก่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีขอขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่งที่เป็นกำลังใจสำคัญ และให้การ สนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น สาขาการศึกษาปฐมวัย รุ่นที่ 2 ทุกคน ที่ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดามารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้การวิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้